σημεῖον τοῦ ἐν τοῖς ἐλπιζομένοις ἀγαθοῖς διατρίβειν
τὸν νοῦν· τὸ λήθην ποιεῖσθαι παντελῆ τῶν ἐν-
ταῦθα, πλατύνεσθαι δὲ καὶ τὴν ἐν τῇ γνώσει τῶν μελλόντων:
καλὴ ἡ ἀπάθεια· ἡ τοῦ θεοῦ διδάσκουσα τὰ ἀληθῆ ἀ-
πεντεῦθεν πληροφοροῦσα τὴν θεοφιλῆ ψυχήν :
ὑπὲρ αἰώνια καὶ πρὸ παντὸς αἰῶνος· καὶ ὑπὲρ νοῦν
καὶ λόγον, τὰ ἀποκείμενα ἀγαθά, τοῖς κληρονόμοις
τῆς ἐπαγγελίας: ῥυθμίσωμεν ἑαυτοὺς τοῖς κα-
νόσι τῆς εὐσεβείας· ἵνα μὴ διὰ πάθη παραπε-
σόντες, ἐκπέσωμεν τῆς ἐλπίδος: ἴσος ἐστὶν ὁ
χρόνος, ὁ δὲ τῆς τετράδος. οὗ καὶ κληρονόμοι μέλλομεν ἔ-
σεσθαι: ὁ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων παρὰ θεοῦ διδα-
χθείς· οὐ δεῖται τῇ γραφῇ περὶ τῆς παρειρημένης:
νοῦς παθῶν γυμνωθεὶς· εἰσοπτεύων τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον· μυσταγωγεῖται αὐτὸν ἀναλόγως περὶ τῶν
τῶν ἐλπιζομένων: τῇ ἀναλογίᾳ τῆς τοῦ νοῦ καθάρ-
σεως· καὶ τὴν τῶν θείων λόγων γνῶσιν ἡ ψυχὴ χο-
ρηγεῖται: ὁ τῷ σώματι κανονικῇ, καὶ τῇ γνώσει δι-
ατρίβων, ὑπὸ τῶν τῆς γνώσεως ἐπὶ τὰ ἄνω καθαίρεται:
νοῦς δεχόμενος τὰ θεῖα φιλοσοφεῖ, ἀπὸ τοῖς ἑξαρ-

χε